

Tyskland har 4 kryssere av denne klasse. De er bygget i årene 1937-39 og holt moderne bl.a. utstyrt med 8 stk. 20 cm. kanoner, som regel har de også 4 fly ombord.

"Trident" har tidligere gjort sig fordelaktig bemerket i nordlige farvann. Det var således den som ifjor høst angrep en tysk konvoi som var på vei med forsterkninger til fronten ved Marmansk. Den senket 3 av de 7 skib og skadet de andre.

Schernhorst og Gneisenau.

Britiske fly har nå oppdaget de tyske slagskips nye oppholdssteder. Det første ligger i dokk i Kiel og det andre i en tørrdokk i Wilhelmshafen.

Afrika og Middelhavet.

Fra frontene i Libya er det intet nytt å melde. Rommel får stadig forsterkninger og forsendelsene er tydeligvis øket i de siste uker. Forsterkningene kommer frem med Frankrikes vidende og vilje. Feltoget i Ørkenen har slitt så meget på aksens tropper og materiell at de er nødt til å ta styrker som trones hårdt på Østfronten og sende hit.

I luften har aktiviteten vært større. Britiske fly har angrepet aksens forsyningshavner og transportveier. Malte bombes, men ikke i den utstrekning som tidligere.

Nyhetsene fredag aften kl. 19.30.

Tysklands flåte desimert.

Ideg har tyskerne bare 4 hovedskib som er i brukbar stand. Resten er enten senket eller så ødelagt at de trenger store reparasjoner. Britiske bombefly var inntatt igjen over Kiel og bombet Schernhorst. Den slagskrysser som blev torpedert utenfor norskekysten er så ramponert at det sansynligvis må tones til Tyskland.

Russland.

Seigt og sikkert ødelegger russerne den tyske 16 arme. Store avdelinger har overgitt sig sammen med sine offiserer, og ringen om resten trekker sig stadig sammen. Tyske forsøk på å sendeforsterkninger med fly kostet dem tirsdag og onsdag 51 fly.

På Leningradfronten øker det russiske press. På Midtfronten har tyskerne sett inn mere reserver, men uten virkning. I syd forsøkte tyskerne motangrep med 5 divisjoner, men blev slått tilbake med svære tap. 1 rumensk divisjon blev helt opprevet. Timosjenko har i syd trukket sammen store kavaleristyrker som bare venter på ferbare veier for å sette igang en stor offensiv.

Det fjerne Østen.

Japanerne samler store styrker i Burma for om mulig å rette et avgjørende storangrep mot Rangoon. De De oppgir være kommet over Sittang-elva, og prøver også i nord å rette en kile mot byen. Kampene er voldsomme, og de to siste døgnhar japanerne tapt 51 fly i dette område.

I Nederlandsk Ostindia kjemper nederlandske tropper tappert. På Sumatra, Borneo og Celebes fortsetter motstanden. Det meldes at den japanske luftaktivitet over Java har øvttatt betydelig i det siste.

Fra Filipinene meldes at MacArthurs tropper har beholdt de stillinger som de nettop erobret fra japanerne ved siste motangrep.

Libya.

Stillingen i Libya er uforandret. Britiske patruljer er stadig i virksomhet, men sandstormer hindrer operasjoner av større omfang.

Send avisen videre.  
Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

Mappe 6  
Ekspl. 7  
Arg. 1942  
O.V. 11.  
Jfr.

# WHISPERING TIMES

## LANDSUTGAVE

NR 7

LØRDAG 7-3-1942

1 ARG

### NORGES FLAGG

En blygrå dag. Det regner smått.  
En tropp NS trer sammen.  
Et flagg i topp - skjönt dypt forrådt -  
Det blå er svart, det hvite grått,  
det rø' er mørkt av skammen.

Der sleges flagget, tungt og sidt,  
som om det hilste døden.  
Men det skal engang bølge fritt  
som havet selv med blått og hvitt  
i glød av morgenrøden.

En flamme av en hellig ild  
er det som her kan rense,  
og hjerter som er villig til  
hvad kjøtt og blod så nødig vil:  
Et offer uten grense.

Vårt flagg, vårt flagg, jeg suger inn  
dets farver så det smertes.  
Så blå går bølgen i vårt sinn,  
så hvit står gløden i vårt kinn,  
så rød i våre hjerter.

KULTURDEPT

Jnr 004731 24.III.42

Denne utgave er berignet på landdistriktene og bedrifter som ikke har noen daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.



Kampen for vår tro og vår ungdom.

I forrige nummer bragte vi "minister" Skenckes brev til biskopene. Idag bringer vi sakens videre gang:  
 Fra Den norske kirkes biskoper.  
 Til Norges menigheter og prester.

24. febr. 1942.

Etter det grunnlag som bispestillingen har i menigheten og presteekap finner vi at det er vår plikt å meddele dere at vi har sett oss tvunget til idag å nedlegge bestyrelsen av våre embeder. De begivenheter som til sist ikke levnet oss noe valg hvis vi skulle være tro mot vår overbevisning, vil fremgå av det brev vi idag har sendt Kirkedepartementet. Vi hilser menigheter og prester med takk for all trofasthet som er vist mot vår norske kirke. Vår sindige og samdrue. Bekjemp all ubesindighet, all løgn og alt hat. Vi skal bygge Norge i kjærlighet. Det samme sinn være i Eder som var i Jesus Kristus, han som sa: "Ha salt i Eder selv og hold fred med hverandre". Vi vil fortsatt stå sammen med dere i å be og å arbeide for Guds sak i dette vårt folk, også etter at vi, som dere nu vil erfare, ikke lenger har kunnet bli stående i våre embeder.

Vårt brev til departementet lyder slik.

Til Kirkedepartementet.

Søndag den 1. febr. skjedde det et statsmaktens under protest fra kirkens ansvarshavende tvang domprosten i Trondheim bort fra hans høimesse og satte en annen til å ta gudstjenesten. Den mann som departementet "av særlige grunner" tvang inn, sokneprest Blessing-Dahle, erklærte selv skriftlig til domprosten at der ikke kunne bli noen full gudstjeneste, idet det ikke ville passe med altorgang. At det ikke var en menighetsgudstjeneste fremgår også av avisenes skildring av hvorledes der i kirkens kor var plassert hirdens sorte banner med solkorsmerket og nasjonal samlings rødgule flagg. Med den vitturlige spenning som idag hersker i folket - en tilstand som departementet ved en tidlige leilighet har karakterisert som et trist faktum - er selve den ting at politiske symboler bringes inn i kirken, et brudd på den fred som skal herske under en menighets gudstjeneste. Domprosten bekjentgjorde da i stedet sin menighetsgudstjeneste med nadverd til kl. 14. Hertil hadde han både klar rett og kirkelig plikt. Etter at presten og en god del kirkebesøkende allerede var inne i kirken, og mens nye strømmet til, grep plutselig politiet inn og stengte kirkegaten, drev de kirkebesøkende tilbake. Ja, endog politikollene ble brukt mot de helt stillferende menighetsmedlemmer. Det forekom likevel ingen demonstrasjoner, menigheten sang noen salmer der de stod foran den av politiet sperrede kirkeport.

I denne sak er det skjedd tre uhørte inngrep i kirkenes og menighetens rett.

1. Statsmaktene har brutt kirkens orden og fratatt menighetens og dens prest høimességudstjenesten. Kirkedepartementet har i et rundskriv av 2. febr. uttalt at man "formentlig" har rett til dette. Ved dette uttrykk har departementet selv gitt ord for hvor tvilsomt denne formelle rett er - om den overhodet eksisterer. Men departementet har helt sett bort fra realitetene. Ikke i noe tilfelle kunne departementet uten å grovste bryte med kirkens orden foreta en slik prinsippavgjørelse uten å forelegge saken for biskopene på forhånd. Ennu viktigere er det at hvis kirkedepartementet overhodet skulle tenkes å ha formell rett til å ta fra menigheten dens gudstjeneste, så ville dette alene kunne skje ut fra klare kirkelige beveggrunner. Menighetens høimesse med

tilhørende altorgang er en sentral og grunnleggende del av menighetens gudstjenestelige liv. Det er ifølge grunnloven pålagt den statsleder som overhode har noe med guds-tjenesten å gjøre, at han skal bekjenne seg til vår religion og håndhve og beskytte denne. Overalt hvor staten utøver en styrende myndighet på bekjennelses grunn, skal derfor hensynet til evangeliets forkynnelse og menighetens oppbygelse være det avgjørende. Staten har i seg selv ingen "særlige hensyn" å gjøre gjeldende her. Hvis staten gjør dette, er grunnforholdet i vår kirkes liv sprunget.

Til dette kommer at en menighetsprest ved lov er pålagt som plikt å holde sin gudstjeneste. Denne plikt er pålagt ham for menighetens skyld. Presten er knyttet til menigheten med langt sterkere bånd enn de juridiske, nemlig med det ansvar og den samvittighetsforpliktelse som hans kallelse legger på ham. Skal han frites eller tvinges bort fra å gjøre sin plikt, er det alene hensynet til menighetens terv som rettmessig kan gjøres gjeldende. Prest og menighet og høimesse er ukrenkelige både i sin hellige samhörighet og i sin ved lov og grunnlov beskyttede rett.

Biskopene må konstatere ved det som er skjedd i Trondheim at staten har misbrukt sin betrodde oppgave som kirkeadministrator til å skyte hensynet til kirken til side til fordel for det departementet kaller "særlig hensyn" av statlig eller politisk natur. Dermed har staten brutt sin forpliktelse overfor kirken.

2. Inntrykket herav blir uhyggelig øket ved den arematske måte hvor på kirkedepartementet søker også å ødelegge den gudstjeneste for menigheten som dens prest hadde bekjentgjort til om middagen. Gjennom en partimann på stedet lar departementet politiet få beskjed om å forhindre domprostens gudstjeneste uten at Kirkedepartementet så meget som underretter biskop eller prest om hvad der skal skje. Disse får oppleve at den menighet som strømmer til kirke, plutselig blir gitt løs på av en stor politistyrke. De som søker Guds hus blir jaget vekk av bevopnet statsmakt.

3. Det aller ytterste blir nådd når kirken så opplever at Kirkedepartementet så langt fra å tale politiet til rette, legger skylden på den forrettende prest og uten videre avsetter domprost Fjellbu fra hans embete. Han har lovens klare ord på sin side. Over hans prestetjeneste kan der ikke kastes skygge av stenk. Han har sin menighets og sin overordnede fulle aktelse og tillit, også i sin egenskap av biskopens stedfortreder.

Etter å ha fått saken fullt opplyst velger Kirkedepartementet i stedet for å verge kirkens og menighetens rett til å øve sin gudsdyrkelse brutalt å avsette den prest som har gjort sin kirkelige plikt.

Den norske kirkes biskopper ville være utro mot sitt kall om de fortsatte å medvirke i en administrasjon som på denne vis uten spor av kirkelig grunn krenker menigheten og endog legger urett til vold. Derfor meddeler jeg herved at jeg nedlegger bestyrelsen av mitt embete. Det vil si, hvad staten har overdratt meg, laverer jeg fra meg. Den endelige gjerning og myndighet som er gitt meg ved ordinesjonen ved Herrens alter, er fremdeles min med Gud og med rette. Å være ordets forkynner, menighetens tilsynsmann og prestenes sjelsørger er og blir mitt kall. Jeg vil fremtidig røkte dette så langt som det er mulig for en ikke-embedsmann. Men å fortsette det administrative samvirke med en stat som øver vold mot kirken, ville være å svikte det aller helligste.

Med luther har vi forsøkt å være tjenestlig lojale mot øvrigheten så langt Guds ord og bud tillot det. Men som det kom for luther, så kommer det også for oss det øyeblikk da vi må følge vår overbevisning og hevde kirkens rett mot statens urett. Statsformer kan vekse, men med sin kirkefader vet kirken at imot det som luther kaller tyranniet står Gud selv i sitt ord og med sin Andes makt. "Ve oss om vi ikke her edler Gud mer enn mennesker." J. Stören (s) J. Maroni (s) Andreas Fleischer (s) Eivind Berggrav (s) Henrik Hille (s) Wollert Krohn-Hansen (s) Gabriel Skagestad (s)



Prestenes skriveelse.

Jeg er blitt gjort kjent med biskopenes brev til Kirkedepartementet av 24. ds., og med domprostenes tilslutning hertil.

Isert jeg er helt enig i de av biskopenes framholdte synsmåter, skal jeg meddele et for stiller meg sammen med dem.

Likeledes erklærer jeg at jeg fremdeles må betrakte biskop Eivind Berggrav som min rette biskop og tilsynsmann.

Fra London meldes at frie nordmenn vil samles førstkommande søndag i bønn for våre biskoper, prester og vår ungdom over hele verden, i kirker, forsamlingshus og ombord i skibene.

Nedenstående skrivelse er den 26. februar 1942 sendt Kirkedepartementet underskrevet av samtlige universitetsprofessorer som ikke tilhører NS og av samtlige dosenter og stipendiater med undtagelse av tre og de som er tilsluttet NS.

Forskningsfriheten, retten til i fri sannhetssøken å følge sin egen samvittighet, er livsnerven i universitetets virksomhet. Bare ved uavkortet opprettholdelse av dette prinsipp kan Universitetet fylle sin oppgave i forskningens tjeneste og oppdra de studerende til respekt for sannhet og seklighet.

En tvungen oppdragelse av barn og ungdom innenfor et politisk partis rammer må føre de foreldre og den ungdom som ikke deler partiets anskuelser, inn i en samvittighetskonflikt av alvorligste art, en konflikt som kan virke nedbrytende på den personlige redelighet og undergrave den frihetens og sannhetens ind som er forutsetningen for Universitetets arbeid og som det må se som sin helligste oppgave å verne om.

I bevissthet om vårt ansvar som universitetslærere finner vi at det er vår plikt uforbeholdent å advare mot den kurs som er blitt anvist i oppdragelsesarbeidet, særlig ved loven om tvungen ungdomstjeneste i NS. ungdomsfylking.

Stor stas.

Ordfører Fritz Jensen mente at folket var modent for "cirkus og brud". Brud kunde han av gode tyske grunner ikke skeffe mere av, og han måtte nøie sig med å invitere kommunens funksjonærer til feststas stilling på "Nazi-onalteatret" 20. februar.

Innbydelsen var sent til:

- 400 fra Veivesenet - derav møtte 4,
- 300 " Park " " " 2,
- 88 " Vannverket " " ingen.

Vi tror forresten ikke besøket ville bli særlig større om herr ordføreren neste gang prøvet å lokke med sjokolade og ferske hvite hvete-boller i pausen.

Idrettsfronten.

Det er nu litt over 1 år siden "nyordningen" la sin læmmende hånd over norsk idrett, efter at idrettsmennene hadde brutt ned alle skranker som tidligere hadde splittet dem i 2 leire.

I hele denne tid har Nasjonal Samling utrettelig og med alle midler forsøkt å få bukt med den norske idrettsungdom, dens gamle, selvvalgte ledere er enten sjeltet ut, eller de har trukket sig tilbake da det er blitt reist krav til dem som de ikke har kunnet gå med på. De nye ledere som er ommnevnt, Reichborn Kjennerud og hans drabant, har kun oppnådd å legge en død hånd over alt norsk idretteliv, og på tross av de mest gyldne løfter og de verste trussler står idrettsungdommen fast. De lar sig ikke kjøpe og heller ikke true til å gå forrædernes ærender

7.3.1942.

De gamle idrettslagene er i realiteten opphørt å eksistere. Alle de gamle medlemmene har forlatt dem og når nu de gamle kjente legnavn figurerer i avisenes spalter og på idrettsplassene for tomme tribuner, vet alle at det er forræderne som her driver sitt spill under falsk navn.

Det er bare navnet som ennå eksisterer. Medlemmene er vekk og verdien: hytta, skibekken, klubbhuset, garderobebygningen, idrettsbanen, kontentene o.s.v. er stjålet - stjålet av det "statsberonde parti" Nasjonal Samling som skjuler sig bak de gamle navn.

Men vår dag kommer også og forleden uttalte statsråd Støstad i socialdepartementet at alle disse verdier selvsagt ville komme tilbake på de rette hender. Kontentene som lagene har hatt er selvsagt forsvunnet i NS' s bunnløse kasse, men socialministeren opplyste at spørsmålet om idrettens gjenreisning i Norge allerede var under behandling i regjeringen i London, og at man var oppmerksom på at idretten måtte få de forhold å arbeide under som den hadde krav på i kraft av sin store samfunnsmessige betydning.

Den økonomiske side av saken har regjeringen ikke myndighet over, men statsråden la til at man kunde være trygg for at Det Norske Storting vilde være sig sitt ansvar bevisst og skeffe de penger som trenges for å trygge økonomien, ikke bare som en honnør for idrettsungdommens faste holdning som har vært en god anskuelserundervisning i nordmennens syn på nazismen, men for den store betydning idretten vil ha under den tunge gjenoppbygningsperiode som ligger foran oss.

"Hold ut! Hold frem som dere stevner så skal den dag etter komme da vi etter kan drive idrett i et fritt NORGE!" sluttet Støstad.

DEMENTI.

Vår advarsel i nr. 6 rammer oss selv, og beviser at en aldri kan gjøre grundige nok undersøkelser før en stempler en mann som angiver. Konstabel nr. 333 Gunnar Furuseth er angiver, og det til og med av en meget farlig type. For tiden er han evgitt til hemmelig oppdrag, og en må vokte sig for ham.

Dette utskudd må ikke forveksles med de gode nordmenn, politibetjentene Conrad Larsen Furuseth og Amund Furuseth slik som vår kilde hadde gjort det. De to sistnevnte skylder vi oppreisning, og vi håper å kunne fjerne de stenk vår meddelelse i siste nummer kastet på deres ære. Vi gjør avbikt og vet at de vil forstå oss. Slikt vil aldri hende igjen.

"Betre då å døy - enn med skam å leva."

Nordmenn som er villig til å sette livet inn for landet vårt vil sikkert ikke være i tvil om at når situasjonen krevet det, da vil de også ofre stilling og økonomisk sikkerhet for Norge!

Uhyggelig svindel.

Et opprop til lærere så igår dagens lys i en rekke aviser. Oppropet var undertegnet rektor Hans Lødrup.

Alle som kjenner rektor Lødrup vet at han er 100% nordmann, og som sådan kan han ikke underskrive en artikkel som nevnte, og som bare er et forsøk på å bryte fronten.

Tilbake står da spørsmålet tvang eller falskneri, og vi tror nok det siste er riktige og mest i stil med våre hjemlige nazisters moral. Rektor Hans Lødrup har ikke sendt ut denne falske appell til lærerne om å gå opp en kamp som for alltid vil bringe lærerne uvisnlig heder og i all fremtid slå fast at de norske lærere går foran i kampen mot indstevng og terror.



Vi ønsker det ikke!

Foreldre over hele landet sender i disse dager inn følgende brev til: Minister Stang, Departementet for Arbeidstjeneste og Idrett:

"Jeg ønsker ikke at mine barn skal delta i N.S.U.F.'s ungdomstjeneste, da de retningslinjer som er trukket opp strider mot min samvittighet."

Foreldre! Følg parolen og støtt biskoper, prester og lærere i deres kamp for barna og ungdommen. Send dere også ovenstående protest til ministeren!

#### Russland.

Uken har bragt meldinger om jevn og sikker fremgang for den røde arme, selv om en må være klar over at tyskerne har satt inn motangren i stor målestokk i flere frontavsnitt og at fremgangen således har kostet. Men - desto større blir seirene og desto svakere den tyske hær når den skal sette igang sin store væroffensiv.

Om fronten helt i nord vet vi fra helt ferske meldinger at en stor britisk konvoi nettop er ankommet uten tep til Nordrussisk havn, og at forsyningene flyter rikelig inn. Herredømmet i Nordishavet er britisk-russisk, og en hører stadig meldt at tyske forsyningskip er senket.

Den finske front har sine kamper, men russerne har ennå ikke villt betrakte denne front som viktig. Målet kan skje før den dag kommer, og Finland står såvidt vi kan forstå på skilleveien i nær fremtid. Såvel maktsøksmålet som den voldsomme uttepping av den finske ungdom krever en kursendring.

Leningradfronten betegnes best ved et stadig økende press mot de tyske befestede linjer. Så sterkt er tyskerne engasjert at de ikke kan svei noen tropper til sine våpenbrødre i det omringede Staraja Russa område. De siste meldinger tyder på at over en tredjedel av den 100.000 mann sterke 16. arme nu er drept, og resten utryddes time for time. De reserver som trekkes ut av Estland for om mulig å komme tyskerne til hjelp greier ikke å bryte igjennem, og tapene blir således fordoblet. Forsøk på å sende hjelp pr. fly er mislykket, og den eneste flyplass tyskerne disponerer i dette område er nu under russisk kanonild.

På midtfronten fortsetter den russiske knipetangsbevegelse om de tyske nøkkelstillinger. Ved erobringen av JUCHNOV er situasjonen straks blitt verre for tyskerne i Wjasmaområdet. Juchnov ligger 50 km. s.ø. for Wjasma og 200 km rett øst for Smolensk.

De siste dager har bragt nyheter om en ny stor inringningsmanøver som er lykket. Ved Orel er to tyske divisjoner i saksen og det er bare et tidsspørsmål om disses endelige utryddelse. De har avslått en oppfordring til overgivelse.

Lengere syd har marskalk Timosjenko satt igang nye offensiver. En ved Khar'kov, en mot Dnjepropetrovsk og en tredje på Krim. Fra disse tre offensiver meldes stadig om nyerebringinger, men en kan ikke vente å få se de fullresultater for snesmeltingen setter inn. Veldige troppe-reserver er ansamlet i syd og det er mulig at Hitlers bebudede offensiv som vel i første rekke har Kaukasus og oljen som mål, vil være dødfødt.

I begynnelsen av uken rognet en kronikør med at Hitler i sine forsøk på å holde stillingen mot den røde arme hittil hadde satt inn hele 30 divisjoner reserver. Dette vil ha en enorm betydning når han samler sine siste krefter til vårens kamper.

#### Kampene i Det fjerne Østen.

Søndag 183 kom meldingen om at japanerne hadde gått iland på Java på 3 forskjellige steder.

I det sjøslag som inn edet invasjonen tilføyet de alliertes flåte-styrker, som var japanerne helt underlegne både m.h.t. skip og artilleri, japanerne store tap. 1 japansk tung krysser blev senket og 2 sterkt skadede 3 destroyere blev satt i brand. 15 troppetransportskip blev

7.3.1942.

WHISPERING TILDS - Landsutgave

Ur. 7.6.7.

senket eller stukket i brand og 6 sterkt skadet.

De allierte mistet 2 kryssere og 1 destroyer som alle var hollandske.

S senere har kampene utviklet sig på øya, og stillingen for de allierte betegnes som alvorlig. Etter meldingene å dømme er japanerne numerisk overlegne, særlig i luften, og deres overlegenhet i sjøområdet ved Java gjør at de allierte ikke kan forhindre at de stadig før frem forsterkninger. De alliertes styrker på øya oppgir å være ca. 100.000 mann nederlandske tropper, vesentlig innfødte, samt en ukjent kontingent av australiere og amerikanere. De har fra første stund gått inn med slagordet "angrep er det beste forsvar", og foretar stadig angrep på invasjonstyrkene, men de har dog måttet trekke sig tilbake for den store overmakt og i motsetning til fienden, kan de ikke vente forsterkninger.

De japanske fremstøt ser ut til å være rettet mot hovedstaden Batavia som ligger på øyas nordvestre del, de alliertes hovedkvarter ved Bandoeng i fjellene lenger øst, og flåtehavnen Soerabaya på den østlige del. I de siste meldinger heter det at japanerne har fortsatt jevn fremgang og at Batavia nu angripes fra 2 kanter. De allierte kjemper med største tappelighet, men overmakten er tydelig for stor.

Under angrepet på Java har japanerne hatt kolosale tap særlig av transportfly. Foruten de skip som blev senket i det første sjøslag har allierte bombefly senket mange sonare.

#### Burma.

På denne front var det i ukens første del forholdsvis stille, med undtagelse av flyvirksomhet.

Japanerne holdt tydeligvis på å omlevere sine styrker på Sittang-østlige bredd før de gikk til det store angrep mot Rangoon som de forberedte med store flystyrker mot byen. Under disse angrep blev i ukens løp innom 200 japanske fly skutt ned.

I de siste meldinger heter det at det japanske angrep er åpnet og at de har gått over Sittang ca. 100 km fra Rangoon d.v.s. nok så langt fra kyeten.

#### Filipinene.

Også her har det vært relativt rolige forhold. MacArthurs tropper har nå stått de lengst fremskutte japanske styrker tilbake og hans lille flyvåpen har senket 3 japanske troppetransportskip på ca. 8.-10.000 tonn nord for Batan.

Japanerne er uheldige ved Gilbertøene. Et amerikansk hangarskip eskortert av kryssere og destroyere blev angrepet av 18 japanske fly utenfor Gilbertøene. Der blev ikke forvoldt noen skade på skipene, men 10 av de angripende fly blev skutt ned. 6 av dem blev tatt av samme jager. 2 amerikanske fly gikk tapt.

Onsdag kom melding om at det japanske støttepunkt på Marcusøya i nærheten av Wake, er blitt bombardert av allierte fly.

Forøvrig raser det fremdeles kamper på Borneo, Celebes og Guinea.

Et par steder på Australias nordvestkyst har vært utsatt for flyangrep.

#### Nye NS biskoper.

Følgende nye NS biskoper skal være oppnevnt av "Kirkedepartementet" Oslo: Hagen, Bekkelegat. Kristiansand: Wormdahl (cand. 37, ord. 41) telegraferte at han ikke følte sig kompetent. Istedet: Hansteen, Herefoss (svoger av Gudbr. Lunde). Stavanger: Prost Kvasnes (69 1<sup>o</sup> 2<sup>o</sup> r).. Bergen: Dagfinn Swilgmeyer (kretsfører i NS). Hamar: Felck Hansen. Trondheim: Lothe. Tromsø: Berg Rolenes (trakk sig), Sivertsen, Hemmerfest.

Ovennevnte er ikke offisielt inntrått i sine stillinger, men de kommer antagelig når kirkedepartementet er ferdig med sine 1/ daglige "en-å-dagen" meldinger om et de tidligere norske biskoper er "evskjediget".



Mer aktiv krigsførsel.

Nederlagene i det fjerne Østen, og til dels også retretten i Libya har ført til at det britiske og amerikanske folk krever større offensiv innsats for å sikre en snarlig seier.

Som resultater av dette ønske må en betrakteministerutskiftningene i England, omordningen av de amerikanske stridskrefter, undersøkelsen og utskiftningen blandt de britiske offiserer, og sist, men ikke minst, den nye offensive end som allerede har sitt sig utslag på Java og i Burma.

Også på luftfronten i Europa kan en vente sig offensive tiltak. Optakten har vi sett, og den var vellykket, for intet annet enn et vellykket angrep kunne få tyskerne til å gjøre i sådant raseri som de har vist over angrepet på de viktige Renaultfabrikker i nærheten av Paris.

Tysk propagandaheble.

Det har vist sig at tyskerne alltid har hatt et brennende ønske for den strategiske betydning av kirker og sykehus. Særlig nordover kan en overalt se tyskerne klistre sine barakkbyer inn til denne slags bygninger.

Således var det i Verdun. En stor russisk luftstyrke bløt de barakkbyen og dens tyske innbyggere i filler, og oftersom belli genheten av barakkene var strategisk riktig etter tysk krigstaktikk, var det dessverre ikke til å undgå at også sykehuset blev skadet.

La tyskerne rope opp om humanitære krigsførsel - vi nordmenn vet hvem vi har å takke.

Sammendrag av nyhetene fredag aften kl. 19.30.

Russland.

Ved erobringen av Juchnov fallt en måned krigsmateriell i russernes hender, samtidig som den østlige spiss mot Moskva blev ryddet bort. Tyskerne forflyktes vest for Juchnov, og ligger store tab.

Det meldes om kftige russiske angrep på begge sider av Vjasma - Smolenskveien. Nye forsøk på å undsette restene av den 16. arme i Staraja Russa har påført tyskerne nye svære tap.

Ved Odel angripes general Guderions styrker fra 3 sider.

Ubekreftede amerikanske meldinger gir ut på at tyskerne vil overta fronten på det karelske nes for å forberede vårens offensiv, de finnene har nektet å gå til offensiv på grunn av soldat og matmangel. Finnene skal overta Aep mars "taknemlige" mareraskfront.

Østen.

I Rangoon pålegges alt som kan være av viktighet for japanerne. Stillingsen er forøvrig uforandret.

Japanerne har nå herledømmet over så å si hele den vestlige del av Java, og har erobret en rekke nye steder i den østlige del.

Den japanske offensiv mot Bataan på Filippinene er stoppet opp, og en antar at grunnen til dette er senkningen av de tre store transportskip med japansk soldater som druknet i tusenvis.

Libya.

Under briternes forrige offensiv blev Rommels største ammunisjonsforsyning erobret. Optellingen, som forøvrig ennå ikke er ferdig viser at tyskerne mistet mellom 1.0 og 2.0 tusen tonns ammunisjon.

Send avisen videre. Undgå NS og DE STRIPTE!

Red.

Mappe 6  
Eksp. 10  
Arg. 2 1/2-42  
O.V.  
Jfr.

652

# WHISPERING TIMES

## LANDSUTGAVE

1942 1 ARG

Wh. t. 0941 / 8.9

all the rest.

Å, døde kamerater, de kuer aldri oss.

order, m. samre n.

ugge

med herde, vonde sleg: De brante våre gårder. De gjorde det idag.

De brante våre gårder, de drepte våre menn. Bak hver som gikk i døden, står tusener igjen.

Står tusen andre samlet i steil og naken tross. Å, døde kamerater, de kuer aldri oss.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPTE!

Red.



Mer aktiv krigsførsel.

Nederlagene i det fjerne Osten, og tilføls også retretten i Libye har ført til at det britiske og amerikanske folk krever større offensiv innsats for å sikre en snarlig seier.

Som resultater av dette ønske om betraktministerutskiftningene i England, omordning av de amerikanske stridskrefter, undersøkelsen og utskiftningen blandt de britiske offiserer, og sist, men ikke minst, den nye offensive ånd som allerede har sitt sin utslag på Java og i Burma.

Også på luftfronten i Europa kan en vente sig offensive tiltak. Optakten har vi sett, og den var vellykket, for intet annet enn et slikt lykket nære kunde få tyskerne til å erklære seg som vist over angrepet på de viktige

Tysk

Det har vist sig at tysk strategiske betydning av kirker alt på tyskerne klistre sine be- Spåledes var det i Verdø. kebyen og dens tyske innbyggere berakkene var strategisk riktig verre ikke til å undgå at også s La trekke roer opp om noen hvem vi har å takke.

Sammendrag av nyhetene fredag a

Russ

Ved erobringen av Juchnov i russernes hender, samtidig som den søtlige spiss mot Moskva blev ryddet bort. Tyskerne forfølges vest for Juchnov, og lider store tap.

Det meldes om kftige russiske anreder på begge sider av Vjasma - Smolenskveien. Nye forsøk på å undsette restene av den 16. arme i Staraja Russa har utført tyskerne nye svære tap.

Ved Orel angripes general Guderions styrker fra 3 sider.

Ubekreftede amerikanske meldinger gir ut på at tyskerne vil overta fronten på det karalske nes for å forberede videre offensiv, de finnene har nektet å gå til offensiv på grunn av soldat og matmangel. Finnene skal overta den nye "taknemlige" marmakfront.

Osten.

I Rangoon pålegges alt som kan være av viktighet for japanerne. Stillingen er forøvrig uforandret.

Japanerne har nå herledømmet over så å si hele den vestlige del av Java, og har erobret en række nye steder i den søtlige del.

Den japanske offensiv mot Bataan på Filippinene er stoppet opp, og en antar at grunnen til dette er senkningen av de tre store transportskip med japanske soldater som druknet i tusenvis.

Libya.

Under briternes forrige offensiv blev Rommels største ammunisjonsforsyning erobret. Optellingen, som forøvrig ennå ikke er ferdig viser at tyskerne mistet mellom 1.0 og 2.0 tusen tonns ammunisjon.

Se avisen videre. Undgå NS og DE STRIPPE!

Red.

# WHISPERING TIMES

## LANDSUTGAVE

NR. 10

LØRDAG 28-3-1942

1 896

Å, døde kamerater,  
de kuer aldri oss.

De brønte våre gårder,  
de drepte våre menn.  
La våre hjerter hamre  
det om og om igjen.

La våre hjerter hugge  
med hårde, vonde sleg:  
De brønte våre gårder.  
De gjorde det idag.

De brønte våre gårder,  
de drepte våre menn.  
Bak hver som gikk i døden,  
står tusener igjen.

Står tusen andre samlet  
i steil og naken tross.  
Å, døde kamerater,  
de kuer aldri oss.

-----ooOoo-----  
Denne utgave er beregnet på lænddistriktene og firmaer uten daglig nyhets-  
tjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPPE!

Red.



I de fleste kirker i vårt land bragte prestene 22. mars denne hilsen til menighetene:

Det er idag Maria Budskaps dag, søndagen som minner oss om at Maria var utvalgt av Gud til å bli Jesu mor - undfange ham ved den høyeste kraft og føde ham til verden. Til enkle og jevne foreldre betrodde Gud sin egen sønn av evighet og lot dem for barnet Jesus være i Guds sted.

Også heri ser vi som kristne en stadfestelse av at grunnforholdet mellom foreldre og barn er en Guds skaperordning, et Guds-bestemt forhold som består ubrytelig og hellig for alle hjem. I det kristne samfunn for dette grunnforhold sin stadige kunngjøring gjennom den hellige dåp, hv ved barnet er blitt et Guds barn og en arving til det evige liv, og foreldrene og fadderne er pålagt og har sagt sitt ja til at barnet skal oppdrages i den kristne forsagelse og tro.

Så har de foreldrene av Gud fått en rett til og en myndighet over sine barn som ingen kan ta fra dem så lenge de over denne rett og myndighet etter det av Gud gitte oppdrag. "I foreldremyndigheten", sier Luther, "har all annen myndighet sin rot".

I samsvar med dette heter det i vår skolelovs første paragraf at skolens formål er å hjelpe til å gi barna en kristelig og moralsk oppdragelse, og kirken har å våke over at dette skjer og selv gjennom sine organer å bidra til det. Den som vil forsøke å tvinge barna ut av foreldrenes ansvarshend og bryte hjemmets guddommelige rett, han ville med det samme tvinge foreldrene til den ytterste samvittighetshandling.

I alt dette står kirken, den kristne skole og foreldrene ubrytelig bundet av samvittighet og Guds befaling. Kirken kan således ikke uten videre overlate ansvaret for folkets oppdragelse til staten. For i oppdragelsen inngår som en meget vesentlig del Guds vilje og lov som kirken har det Gudgitte kall å forkynne klart og påtale brudd på. En stat som er utgått fra et kristent folk - som tilfellet hos oss, hvor grunnlovens og 2. forplikter staten overfor den kristne religion og den evangelisk lutherske kirke - plikter å høre på kirkens kritikk og advarsler når den utfører sitt kall som evangeliets og Guds buds voktere.

Før våre biskoper så seg nødt til å nedlegge bestyrelsen av sine embeder, har de i anledning av loven om den tvungne ungdomstjeneste klart sagt fra til statsmyndighetene om disse for kirken så uønskelige synsmåter.

Som kirkens og menighetens forpliktede tjenere, forkynnere av Guds ord og forvaltere av sakramentene, har vi idag lagt dette frem for dere, - idet vi samtidig erklærer at våre fortsatte forbliven i vår nåværende prestestilling er avhengig av at kirkens synsmåter her og i andre forhold som idag er omtvistet blir respektert.

#### DET TYSKE FOLK - HITLER - OG KRIGEN.

Flere amerikanske borgere som har oppholdt sig i Tyskland etter krigsutbruddet har skrevet bøker om sine inntrykk fra "Det tredje rike" etter at de er vendt tilbake til Amerika.

En av de mest kjente av disseer Christian Science Menotirs korrespondent i Berlin, Josef Hars, som forlot Tyskland umiddelbart før overfallet på Russland.

Han forteller at det ikke var noen krigsbegeistring å spore hos det tyske folk under de kritiske uker før krigsutbruddet, men at det tvert om var en utpreget redsel for krigen og dens følger. På den annen side var det ingen tegn som tydet på at indre misnøye skulle resultere i noen opposisjon til Hitler eller endog til almindelig oppstand. Faktum var at de fleste nok så at utviklingen var farlig, og de var aldeles ikke enig i den politikk som blev ført, men de hadde ikke noget annet å sette

i stedet, så de resignerte.

Skulde det være kommet til noen oppstand mot regimet, måtte det nødvendigvis kommet fra de militære kretser, og overfor disse hadde Hitler ført en forsiktig og klok politikk. Han hadde f.eks. ikke, som Mussolini tillatt partiet å blande sig inne i de militære saker. Derimot hadde han ikke spart på bevilgningene til forsvaret. Offiserene fikk boltre sig med forsøk med nye våpen, eksperimenter o.l. så de faktisk utviklet sig til et, om man kan si, militært teknokrati, uten særlige politiske interesser. De første uoverensstemmelser mellom armeen og partiet da også føret inntruffet etter okkupasjonen av de forskjellige land. Her ønsket de første så rolige forhold sommulig og mislikte av den grunn partiets aktivitet for å "nyordne" så fort som mulig.

Da krigen kom i september 1939 gruet som sagt, den menige tysker sig. Han husket redslene fra forrige krig og løftene om en "lynkrig" med små tap og hurtige seire ansåes som talemåter. De var ikke vist i praksis. Det er derfor ikke tvil om at dersom de allierte hadde vært sterke nok allerede da til å førekrigen inn på tysk territorium, hadde Tysklands sammenbrudd skjedd like hurtig og totalt som Frankrikes et 1½ år senere. Men de var ikke sterke nok, og istedet kom den tyske offensiv som syntes å vise at "lynkrigen" var noe mere enn tomme ord.

Den annen krigsvinter blev på den måte bedre for tyskerne enn den første hadde vært. De merket at det fulgte store fordeler med å være seierherrer. Alle som hadde anledning tok f.eks. utenlandsreiser, og soldatene i de okkuperte land hadde anledning til å sende hjem varer til en vekt av 2 kg. pr. uke. Som eksempel kan nevnes at mens der i Tyskland den første krigsvinter neppe var ustoppede damestrømper å se, varte det ikke lenge etter okkupasjonen av Frankrike før alle damer gikk i nye silkestrømper fra Paris.

En ting som spilte enda større rolle var at den sivile tysker følte sig trygg for sitt liv. Krigen blev ført langt borte fra hans oppholdssted og han følte at det ikke var noen fare, og dette trygghetsmoment betyr uendelig meget for den menige tysker.

Ennu en ting som styrket ham i denne optimisme og holdt den latentefrykt nede, var legenden om at han tilhørte "Das Herren Volk". Denne legende blev han bestyrket i når han så alle de utenlandske krigsfanger og arbeidere som var i arbeid i Tyskland. Ja, t.o.m. de italienske arbeidere som faktisk ikke hadde det stort anderledes enn krigsfanger.

Alt dette gjør at de aller fleste tyskere idag ønsker å vinne denne krig. De vet at taper den, så taper de alt. Og de føler de har meget å tape og nærer en avgjort redsel for nederlaget.

Av folk som er avgjorte motstandere av Hitler og som skjønner hvor det bærer hen, får man idag det svar når man spør hvorfor Hitler ikke blir styrtet: "Det kunde muligens skjedd i 1940, idag er det for sent."

Men allikevel. Det finnes ingen usvikelig tro på nazismen hos det tyske folk. Tvert om har de fremdeles redselen for krigen i sig og den seierevilje og seiersikkerhet som det overfor anførte synes å ha fremkalt og som den voldsomme propaganda puster til, er i bunn og grunn kun surrogat for de dypere følelser, noe som de britiske luftangrep mot Tyskland har vist.

Man kan si at den stemning som preget tyskerne vinteren 1939/40 begynte å svinde tilbake allerede natten mellom 26 og 27 august 1941 da det første angrep på Berlin fant sted. Dette angrep som deres ledere hadde lovet aldri skulde forekomme.

Siden da er denne "angststemning" blitt ennu mere fremtredende og man kan gå ut fra at den dag de tyske våpen blir tilføyset et viktig nederlag og den jevne tysker ikke lenger tror på seiren, da vil det hele revne innenfra og gå i oppløsning.

Mr. Hars forlot som sagt Tyskland umiddelbart før overfallet på Russland, og hans inntrykk er således fra før den tid. Etter da er den



tyske arme tilføyet nederlag, men ennå har de ikke vært store nok. Men nederlagene kommer til å bli flere - og større - og tyskerne har ikke den karakterstyrke som skal til for å holde ut under motgang som f.eks. briterne og vi nordmenn har vist at vi har.

EN SELVFØLGE

Vi har ved flere leiligheter gjort våre lesere oppmerksom på at det er krig i Norge, og de fleste begynner å bli oppmerksom på at dette faktum innebærer PLIKTER.

En av disse er at enhver må gjøre sitt til Positivt å støtte og styrke fronten.

Dette kan gjøres på mange måter, men felles for alle er at enhver nordmann uopphørlig og aktivt går inn for samarbeide som er en bydende nødvendighet hvis landet skal bli fritt og vi selv på seirens dag kan stå frem med en ren samvittighet og si at - vi har ikke bare krøvet, vi har også gitt!

NOE kan alle yte, og ofte er selv et oppmuntrende ord nok når det er anbragt på rette sted i rette tid, men det er spesielt idag og i tiden fremover andre ting som kreves av oss.

Der sitter tusener av nordmenn i fengselene idag, og mange kommer utav portene ribbet og uten eksistensmidler. Hundreder er kastet ut av sine stillinger fordi de er nordmenn, og der er atter tusener som her for sørgerne i fengsel mens andre er berøvet sine for alltid!

Det er din og min plikt å sørge for at ingen lider nød fordi de eller deres kjemper for Norge og for oss!

Denn sirkler og får inn penger, eller sørg for kreditter, men vær påpasselig at midlene når frem og ikke faller i hendene på forræderne. Kjøpende nordmenn må kunne kreve at personlig komfort og nytelsesmidler til svartebørspriser må vike til fordel for den felles sak.

Det er derfor en SELVFØLGE at de som har anledning til det yter i forhold til sine inntøker, og vi regner det for simpelt forræderi om noen bare tenker på sig og sine i disse dager.

Dette har en spesiell adresse til personer og firmar som er nødt til å tjene penger på grunn av situasjonen idag.

Forøvrig har det gledet mange at offerviljon har vist sig å være tilstede i stor utstrekning, og at mange er klar over at vi alle er i samme båt, men ennå kan meget gjøres.

DET ER VÅR PLIKT - OG DET HÅSTER!

Å DØDE KAMERATER  
DE KULR ALDRI OSS!

Nedenfor vil vi påbegynne en serie svenske artikler om Gestapos og nazistenes grusomheter i de "norske" fengsler og konsentrasjonsleire som medførte at 17 svenske aviser ble beslaglagt og fulgtes av en interpellasjon av en rakrygget svenske i riksdagen. De i artiklene nevnte tilfeller er den rene sannhet, og de er bygget på ugjendrivelige beviser.

Aviser utover hele den civiliserte verden har bragt nedenfor nevnte kjensgjerninger frem for en losokrets som er slått av forferdelse over at det 20de århundre har kunnet frembringe et barbari og en sadisme som søker sitt sidestykke i historien, og Norges navn har vært på alles leber - ikke fordi disse redsler blir utført mot nordmenn, men fordi de ikke kuer nordmennene.

Vi gjør på forhånd leserne oppmerksom på at det er ingen oppbyggelig løsning, men vi sjongir artiklene fordi leserne skal vite, og etilsettes enn mere:

I norske fængelser og koncentrationsläger

Om hvad som försiggår i de norske fængelserna och konc.lagoin, sarsk. Victoria Terrasse, Möllergt.19 och Grini föreligger nu en rad uppgifter från personer som suttit i fängelse och som blivit frigivna eller rymt. Dessa uppg. ha inhämtats under abs.betryggande former och äro så noga kontrollrade att de kunna sägas vara lika tillförlitliga som vittnes mål avgivna under rättsliga former. Av hänsyn till dem som äro kvad i Norge kunna varken namn eller platser nämnas. Icke heller kunna sådana fall av misshandel återgivas i vilka man lätt kan identifiera visaa bestämde personer. Vad som här framlägges gäller den misshandel och tortyr i stort som Destapo utövar gentemot norska patrioter. Annu mycket svårare detaljer än de som här publiceras ha under den senaste tiden blivit till fullo klarlagda och bestyrkta, men kunna av nyss anförda skäl icke offentliggöras. Vi återgiva här nedan vad några av vittn.berätta:

"I fängelset träffade jag en man vid namn... Han berättade: Jag blev förd till förhör på Vict.Ter. I det rum dit jag fördes sutto 3 gestapoofficerare. Då jag hade satt mig på den stor utan ryggstöd, som anväts mig, tillfrågades jag om olika saker men svarade nekande. Den ene gestapooff. drog då fram ett tillhygge av järn, överdraget med gummi och med det viftade han framför mig. Då jag fortsatte att svara nekande fick jag kraftiga slag i ansiktet av honom med knytnäven och därefter slag av tillhygget tills jag föll överända. Medan jag låg på golvet satte han sig gränsle över mig. Han böjde mitt ena ben bakåt och vred den ena tån efter den andra. Samtidigt vred de två andra, som också voro närvarande, min arm och sparkade mig på kroppen och slog eller sparkade mig i ansiktet". Vittnet skildrar den misshandlade efter förhöret sålunda: "Han låg tilsängs. Hans ena kind var uppriven och han blödde svårt. Hans ena fot var uppsvullen och såg ut som en köttklump. Han hade fått några revben brutna och var blå gul och röd över hela kroppen, även huvudet. Han bad om att bli förd till läkare, men fick bara hänskratt och skällsord till svar från gestapomännen.

En fänge vid namn... satt på Möllergt.19. Vittnet berättar: En natt blev han förd till förhör på Vict.Terr. Då han kom dit blev han brutalt knuffad in i ett rum där 6 gestapomän voro. Endast en fråga ställdes till honom. Då han svarade på denna förklarade de att han ljög. De drogo då fram 2 tillhyggen, ett stort och ett något mindre och befalle honom att sitta på en stol utan ryggstöd. Då han hade satt sig på denna, började två av männen att slå honom med var sitt tillhygge medan en 3dje sparkade honom på läret och slog honom med knytnäven. De 3 andre männen stodo och hetsade upp dem. En av männen vred hans öron, hans näsa och dunkade hans huvud i golvet. Männen började pånytt slå honom med tillhyggena medan han låg, och de sparkade honom på kroppen. Han svimmade för 3dje gangen. Då han ånyo kom till medvetande låg han på rygg. En av gestapomännen hoppade nu på hans mage, medan en annan tog av honom skorna och slog honom under fötterna. Den 4de av männen skrek hela tiden: "Tala om sanningen, din fördömda engelskvämliga drulle (de fleste av gestapomännen talade god norska). Då de voro färdiga med detta stucko de järntråder in i ugnen och glödade dem för att sticka dem under hans naglar. Han hade emellertid åter förlorat nedvetandet. En med-fänge tvingades att övervara tortyren". Vittnet omtalar ett.... sedermera fördes tillbaka till fängelset. Han fortsätter: "Vid 6-tiden på morgonen gick jag in in.....'s cell. Han var blå, gul eller röd över hela kroppen. Hans ansikte var icke att känna igen. Det var svullet och hade sår och märken. Han järnade sig, hade upp kastningar och krampanfall,.... fick ingen läkarbehandling, utan fick stanna i sin cell ända tills han kom sig någorlunda efter en 14 dg. tid. Men fick heller ingen medicin.

Vid flera tilf. såg jag att fångar drogos ut ur cellerna, blevo slagna i ansiktet och knuffade inigen. Jag kunde icke upptäcka att det låg någon bestämd avsikt i desse handl. utan endast ett de voro utslag av sadism". ----- Andra vittnet: "En dag sedan jag blivit frigiven, träffade jag en man som berättade om 2 fall av misshandel. .... hade varit underkastad ett längre förhör på Vict.Ter. och hade då blivit



slagen både i ansiktet och på kroppen. Därefter hade man kastat honom på golvet. En polisman satte sig på honom. 2 andra togo och vredo var och en av hans tår nästan av eller tills de nästan bräcktes, och därefter gjorde de likadant med fotledderna. Sedan togo de finger efter finger och tillslut handlederna. ....måste efteråt hjälpa....att äta och ännu flere veckor senare kunde han icke hålla i ett tvättfat eller gå städigt. Det andra fallet gällde en ung man. Han hade slagits omkull och sparkats i underlivet under förhör på Vict. Ter. Han hade ant. fått et revben brutet men fick icke söka läkare. ---som sett i fängelset, trodde också efter att ha sett honom att han hade fått inre skador. Han verkade efteråt onyttigt mycket äldre och ~~xxxx~~ hade svårt för ett rätta sig."

3de vittnet: "En natt fick jag av vakten order att stiga upp och klä på mig och gå till vaktrummet. När jag kom ned låg en man på en soffa utanför i gangen. Han var medvetlös, iskall och genomvåt. Jag trodde först att det var en berusad person, men då jag såg närmare på honom, upptäckte jag sammanhanget. Jag kände igen honom och såg att det var.... som hade suttit i fängelset en längre tid. Tillsammans med vakten bar jag upp honom i hans cell där han lades på sängen med kläderna på. Tidigt nästa morgon gick jag in till honom. Han hade då återfått medvetandet men var fullst. hjälplös. Han var som förlamad över hela kroppen, kunde icke äta och icke röra ett finger utan måste ha hjälp till allt möjligt. Han visade mig att han var blå över hela kroppen. Jag lyckades få ett slags tillstånd att gå in till.... och hjälpa honom. Han berättade att han en natt vid 12-tiden blev hämtad och förd till Vict. Ter. I det rum var han infördes sutto flera gesta pomän. Han mottogs med slag och uppforderades att säga sanningen. Svaret blev icke tillfredsställande och gestapomännen började då slå honom med stålbatonger, överdragna med gummi. "Flera slog på en gång" berättade fängden "och jag föll ned av stolth. Jag befalldes då att sätta mig upp igen men då jag skulle krypa upp på stolen slog de mig över händerna och armarna för att hindra mig att komma upp igen. Jag svimmade men blev återkallad till medvetande genom att de tömde en vattekaraff över mig. Så forts. de att slå mig. Jag förlorade medvetande igen. Då jag vaknade hade en annan fange förts in i rummet för att övervara tortyren. Jag låg då på rygg, medan en av männen slog mig och hoppade på mig, en annan vred mina ben och en 3de slog mitt huvud i golvet. Hela tiden ropade de: "Säg sanningen ditt engelskvämliga svin" Jag svimmade igen och undgick därigenom den ytterligare tortyr som man gjorde förberedelser för"....låg fullt. hjälplös i cellen den 1ste veckan efter förhöret. Han berättade att den ene av gestapomännen hade et djävulskt uttryck i ansiktet och dräglade om munnen och gav intryck av at han kände en särskild tillfredsställelse och glädje i att uppträda på detta sätt".

4de vittnet: "Jag såg....då han kom från ett förhör på Vict. Terr. Han var illa tilltygad i ansiktet. Den ene kinden var fullst. uppsvullen och jag tror att käkbenet var bräcket. Hans läppar voro också svulna, spruckna och blåa och det ene ögat var blott. Han blödde i munnen. Han berättade mig att han blivit slagen under förhöret tills han segnatned och därefter blivit sparkad. Han hade blött mycket och själv måst torka upp blodet".

5. vittnet: "Just innan jag reste från Oslo fick jag från 2 helt skilda källor en skildring av behandlingen av....i fängelset i Möller gt. 19 och under förhören med honom. Bägge skildringarna äro överensstämmande. Jag vågar icke för narv. uppge namnen på de personar som har givit mig denna framställning, men de äro fullst. pålitliga så jag kan garantera riktigheten. ....kropp var så misshandlad av slag att det var bara små ställen på kroppen som hade friskhud. På min fråga till den ene av mina sagesmän om icke dette fall representerade det värsta på området, svarade han att andra som blivit häktade samtidig med...hade undergått ännu värre behandling".

6. vittnet: "Det är strängt förbjudet att taka med fanger som sitta i ensan cell. Jag tittade emellertid en dag in genom gluggen och såg honom ligga i sängen som var placerad mitt på golvet. Han var inslagen

Forts.

NY NS INNENRIKSPOLITISK SEIER.

Som kjent har vår "nasjonale" måttet overlate den videre behandling av NS aksjonen mot våre lærere til det tyske sikkerhetspoliti efter at den selv hadde kjørt sig ubehjelpelig fast og latterliggjort sig selv og "fjendene" i en hittil uopnådd grad.

Vi vet at nazistene ikke vil kunne knekke den sammensveide motstand lærerne utviser selv om NS fyller alle Norges fengsler og konsentrasjonsleire, og lurer på om ikke veien til et sterkere Norge går gjennom GRINI tross alt.

UKEOVERSIKT - RUSSLAND.

Den siste uke har ikke bragt sensasjonelle meldinger fra den russiske krigskueplass, men kommunikasjonene forteller om uavbrutt, hårde tildels voldsomme kamper og slag langs hele frontlinjen.

Vi gir noen tall og opplysninger fra ukens meldinger. Mandag Leningradfronten: I en kamp som varte 2 dager har tyskerne tapt 1600 mann 35 fly, 29 tanks og 200 biler fullstet med tropper og forsyninger. Tirsdag: Hitler heper opp reserver som kastes inn i forsvaret uten tanke på tap, og de siste 10 dager ansles tyskernes tap bare ved Staraja Russa og på Kalininfronten til 32.000 mann - på 2 dager mistet de også 88 fly. Siste uke tapte tyskerne 249 fly mot et tap av 77 russiske. Onsdag: Hela den 290. tyske infanteridivisjon som tilhørte den 16de arme er utsløttet. - Forøvrig fremgang på alle frontavsnitt. - Videre meldes at ialt 16.000 tyskere er falt i Leningradavsnittet i tiden 9-22 mars. Torisdag: Et stort anlagt russisk motangrep er under utvikling i Donetzområdet. - Hitler menes å ha satt inn 38 divisjoner eller 400.000 mann i kampens allerede nu, skjönt det var hans mening først å sette dem inn i sin store vireffensiv. - En russisk U-båt har senket 2 store tyske transportskip i Nordishavet og en U-båt i Barentshavet. Taplisten for fly viser 320 tyske fly mot 118 russiske. Fredag: Murmanskfronten kommer i forgrunnen. Russiske flåte, landgangstropper og angrep fra landsiden tilføyet tyske kystbatterier på Murmanskysten store tap. En tror at disse operasjoner har tatt knekken på nye tyske offensive forberedelser på denne front. - Nye typer små russiske undervannsbåter melder å ha senket 10 tyske transportskip i nordlige farvann under norskokysten. - Der kjempes i byen Stalinos østlige forsteder. Dette var i korte trekk ukens offisielle meldinger fra denne front, men vi må regne med at tiltross for masseoppbud av mennesker og materiell på begge parters side, og uavbrutt kamp, legges bare grunnen til kommende operasjoner i større målestokk. Hitler har nok forbrukt en del av sine reserver, men noe har han nok igjen, og russerne på sin side har overveldende mengde av ferdigutdannede mannskaper og masser av de forskjellige våpen klar til å settes inn når - og hvis - Hitler prøver å gå igang med en storoffensiv på et eller flere steder av fronten.

MIDDELHASOMRÅDET.

Fra Libya har ukens meldinger hatt lito av de store henseelser over sig, men efter fredagskommunikatet å dømmen vil dette nu endres. Det meldes at Rommels styrker er på mars mellem Tmini og Mekeli.

Britiske flyvendekolonner, (lette motoriserte avdelinger) har gjort raids langt inn på fiendens territorium, tatt fanger, erobret materiell og ~~støt~~ fiendtlig depoter.

I Middelhavet har det vært livligere. Tirsdag meldtes at britiske U-båter hadde senket 2 italienske U-båter og 8 andre skip, og onsdag kunne meldes at en stor engelsk konvoy var kommet til Malta efter å ha vært i kamp med italienske sjø- og luftstridskrefter like utenfor fiendens egen stuedør. De engelske tap var et handelsskip, mens italienerne mistet 3 bombefly og deres krigsskip fikk torpedoer. Et av slagskipene fikk minst 1 fulltreffer.



Malta har gjentagne ganger hatt bomboenfall, men disse har kostet mer enn de skadet. Under et angrep blev 8 tyske maskiner skutt ned, og forrige lørdag, søndag blev 14 skutt ned og 6 andre ødelagt.

Det britiske flyvåpen har vært aktivt hele uken og bombet Bengasi, Tmini, Tripolis og 8 andre mål i Afrika, samt mål i Hellas og på Kreta.

#### Det fjerne Østen.

Det som har preget krigeskueplassen på denne kant av verden i denne uke er hovedsagelig luftangrep.

De allierte har rettet vellykkede angrep mot de japanske støttepunkter på Ny Guinea, New Britain og Timor. Under angrepene på Raboul i New Britain ble bl.a. en tung japansk krysser senket og flere andre skip skadet. Videre har amerikanske bombefly angrepet 2 fiendtlige flyplasser i Siam hvor flere fly ble ødelagt på bakken.

De japanske angrep har i første rekke vært rettet mot Port Moresby som onsdag hadde sitt 19. luftangrep. Disse angrep må sees i forbindelse med de japanske bestrebelsene på å erobre denne viktige havn. Som bekjent slo deres planer om å ta byen fra sjøen totalt feil på grunn av de effektive allierte luftangrep på invasionsflåten, og de ble derfor tvunget til å forsøke et fremstøt over land. Dette angrep er nå satt igang, men de japanske tropper som forsøkte å rykke nedover Markand-dalen er stoppet av de allierte fly og patruljer.

På Phillipinene har japanerne satt igang en kraftig luftoffensiv mot de alliertes stillinger på Batanhalvøya og Corregidor, etter at general Wainwright har avvist et japansk ultimatum om overgivelse.

I Burma er de japanske tropper rykket nordover Sittangdalen, og de siste meldinger forteller at det er lykket dem å omringe den kinesiske garnison i Toungoo 350 km sør for Mandalay. De har dog ikke oppnådd dette uten store ofre da de allierte tropper hele tiden har kjempet og fortsatt kjemper med stor tapperhet.

I det nordlige Stillehav har enheter av den amerikanske Stillehavsfly angrepet Wake og Mærkusøya. Amerikanske fly som deltok i angrepet skjøt ned 3 japanske fly og ødela flere patruljebåter. 300 bomber ble kastet. Dette er første gang amerikanske enheter fra fly og flåte har angrepet sammen så langt mot nord, og det at flyene deltok i angrepet viser at hangarskip har vært benyttet. Tokio ble mørklagt for første gang under dette angrep. Japanerne har besatt Andamanøyene i det Indiske hav.

#### Nyhetene fredag aften kl. 19.30.

**VESTFRONTEN:** Britiske bombefly av største type har inatt igjen angrepet Ruhr og sluppet bomber av største kaliber. (De såkalte kvartalsbomber). Hovedmålet var Essen. Dessuten ble oljeraffinerier i nærheten av Gent (Belgia) og dokkene i Le Havre angrepet. Også shipping utenfor de Frisiske øyer ble angrepet og et middels stort skip ble senket.

**RUSSLAND:** Hovedmeldingen er at russene har avansert 13 km på Leningradfronten og etter 2 dages hard kamp erobret nøkkelstillinger i det innviklede Tyske forsvarssystem. I Smolensktrakten er 8000 tyskere drept de siste dager, de større troppstyrker er omringet. Ved Orel har den 262. infanteridivisjon oversatt sig. De siste 2 mnd. har divisjonen hatt 15.000 drept.

**MALTA:** 26 tyske fly ble skutt under de siste store angrep. Det var ialt 5 angrep på 2 dager og luftstyrkene var de største som har vært i aksjon over Malta på lang tid.

**LIBYA:** Britiske patruljer har tilføyet tyskerne tap mellom Tmini og Mekili.

**BURMA:** Tross 2 dagers voldsomme angrep mot den kinesiske garnison i Toungoo har japanerne ikke lykket å trenge gjennom forsvarslinjene.

**ØSTEN FORØVRIG:** En liten japansk fløtestyrke er observert utenfor Andamanøyene i det Indiske hav.

Koepang den japanske basis på Timor er blitt kraftig angrepet av allierte fly, og over Lae, den japanske basis på Ny Guinea ble søndag 16 fly skutt ned av de allierte i luftkamper.

Vi gjør våre lesere oppmerksom på at W.T. ikke kommer ut påskeaften.

Send avisen videre, undgå N3 og DE STRIPETE.

Red.

# WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 11

TORS DAG, 9 APRIL 1942

1 ÅRG

Guð sign vor konge god,  
giv ham i farer mod,  
giv ham din fred !  
Giv du ham vise raad,  
styrk ham i al hans daad,  
styrt svig og ondskab kneed  
i støvet ned.

Højt sværger Norges mand,  
hver i sit kald, sin stand,  
troskab sin drot.  
Trofast i liv og død,  
tapper i krig og nød,  
altid vort Norge lød  
Guð og sin drot.

## ALT FOR NORGE